

[Leif Hermann]

Det er derfor overordentlig glædeligt, at justitsministeren nu, så vidt jeg kan konstatere det, har overtaget den forhåndsudtalelse med det lovudkast, som konkurslovudvalget kom med, fuldstændig identisk. Det svarer meget godt til, hvad formanden for konkurslovudvalget, præsident Frank Poulsen fra Sø- og Handelsretten, var inde på i en tv-udsendelse for godt og vel 1½ år siden. Jeg er da glad for, at dette forslag kunne siges at være blevet til som en dialog mellem retten, Folketinget og regeringen.

Når jeg har givet min principielle tilslutning til lovforslaget, er det ikke så ejendommeligt. Spørgsmålet er så, om vi er fuldstændig tilfredse med den måde, det er udformet på i detaljer. Her vil jeg godt tilslutte mig nogle af de bemærkninger, fru Pia Gjellerup kom med. Det er lidt underligt, at man ikke sætter en tidsgrænse på for tilbagesendelsen eller udleveringen af de forsendelser, som kurator eller bobestyreren har haft fingre i. Derfor vil vi foreslå, at man fastholder den 48 timers grænse, som vi havde optaget i beslutningsforslaget, sådan at man, om jeg så må sige, også dér får løftet pegefingren over for kurator, over for boet, således at forsendelserne videresendes til fallenten.

Dernæst er jeg også enig i, at det problem hænger lidt sammen med spørgsmålet om, hvorvidt der skal udfærdiges postlister. For hvis det er således, at vi kan få indført en tidsgrænse, så vil det nok være det, om jeg så må sige mest ubureaukratiske og derfor den mest hensigtsmæssige måde at lave det på frem for at lave postlister. Men postlister kunne tænkes at være et alternativ, hvis det viser sig, at en 48 timers frist er umulig at arbejde med for en bobestyrer eller en kurator.

Endelig kan jeg også tilslutte mig bemærkningerne om, at vi nok bør overveje noget, som vi øvrigt ikke har tænkt på i forbindelse med arbejdet med beslutningsforslagene, den stilling, som bestyrelsesmedlemmer og direktion har i selskaber, der er gået konkurs.

Jeg vil afslutningsvis sige, at vi ser frem til et hurtigt og positivt udvalgsarbejde. Jeg takker endnu en gang ministeren for en hurtig bearbejdning af det materiale, der har været til rådighed.

Elsbeth Kock-Petersen (V):

Venstre kan støtte det foreliggende lovfor-

slag, der i det væsentligste er en lovfæstelse af den måde, tingene fungerer på i dag. Jeg tror, det er vigtigt også at få nævnt i denne debat, at vi selvfølgelig stadig væk skal have for øje, at tingene bliver tilrettelagt således, at det også er praktisk for bestyrer eller kurator ved behandlingen af boet. Man kan godt have mange ønsker, som kan se ganske glimrende ud på papiret, men jeg tror, det er vigtigt at få sagt, at der også er et hensyn at tage til det praktiske arbejde for bestyrer og kurator; der er altså også et hensyn at tage til de mennesker, der har en risiko for at miste penge.

Derfor kan det selvfølgelig være udmærket alligevel, at der i forhold til fallenten er fastsat nogle regler, og det er i virkeligheden så det, man gør med dette lovforslag.

Vi er fra Venstres side enige i, at den balance, der er fundet, er den rigtige.

Knud Lind (FP):

Nu hørte jeg, at SF's ordfører brystede sig vildt af dette lovforslags fremkomst. Tja, det er muligt altså. SF kunne sådan set også fremsætte et beslutningsforslag om, at solen står op hver dag og går ned om aftenen igen, og hvis der var nogen, der senere ville fremsætte et lovforslag om det samme, kunne man også bryste sig af det. Hvis man skal være helt ærlig, hvori består så SF's indflydelse på dette lovforslag i forhold til allerede gældende praksis? Det er det spørgsmål, man skal stille sig. Dér skal man ned i § 104 b, stk. 2 og stk. 3; det er sådan set deri, den kæmpe indflydelse er: »Skyldneren skal have underretning om tid og sted for brevåbning og skal have adgang til at overvære åbningen«, hvad der i øvrigt kunne ske forlods, hvis de i øvrigt kunne tale om det. Og: »Forsendelser, som ikke skal indgå i et boet, udleveres eller sendes til skyldneren snarest muligt.« Det sidste sker, efter hvad jeg har hørt, ofte i forvejen. Jeg kan sige til justitsministeren fra Fremskridtspartiets folketingsgruppe, at det, når det ikke kan være anderledes, end at man har ladet sig presse til at fremsætte dette lovforslag, har fået betegnelsen et godt lovforslag – det bedste, der kunne laves på nuværende tidspunkt. Derfor kan Fremskridtspartiet tilslutte sig dette lovforslag, og vi vil arbejde velvilligt på de ting, der skulle komme i Retsudvalget.